

סיפורי

מעשיות גליון

פאר'ן שבת טיש

פרשת לך לך
יא מרחשון
שנת תשפ"ג לפ"ק
שנה 4, גליון 4
(91)

ארויסגעזעבן דורך אונזרות היכל הקודש הרסלב

צווייטע שייף איז צעבראכן געווארן, און די מענטשן זענען
 געבעד דערטראנקען געווארן. אויפ'ן שייף איז געווען א
 גרויסער צדיק, דער הייליגער תנא רבי עקיבא, עס האט
 מיר זייער ווי געטון אז דער צדיק האט זיך דערטראנקען,
 אבער שפעטער ווען איך בין צוריק געקומען קיין ארץ
 ישראל האב איך געטראפן דעם צדיק זיצן און לערנען,
 איך האב זיך זייער געוואונדערט 'ווי קען זיין אזא זאך?
 איך האב דאך געזען ווי ער איז דערטראנקען געווארן!
 איך האב אים געפרעגט, זאג מיר די מעשה, ווי אזוי
 האסטו זיך געראטעוועט? האט ער מיר געזאגט: "איך האב
 געטראפן א ברעט פונעם צעבראכענעם שייף, איך האב
 זיך ארויפגעזעצט אויף די ברעט און יעדעס מאל עס איז
 געקומען א כוואליע האב איך זיך איינגעבויגן דעם קאפ ביז
 די וואל איז אריבער, ביז איך בין געראטעוועט געווארן",
 זאגן אויף דעם די הייליגע חכמים (שם): "מכאן אמרו חכמים
 אם יבואו רשעים על אדם ינענע לו ראשו", פון דעם זעט
 מען, אויב א מענטש האט צוטון מיט רשעים, אדער ער
 ליידיט צרות אויף די וועלט, איז דא איין עצה בייג זיך איין
 דיין קאפ צום אייבערשטן וועסטו געראטעוועט ווערן.

אבער די מענטשן פון דעם מדינה האבן זיך גישט
 געוואלט אונטער געבן פאר'ן גבור, ווייל דער גבור איז
 קעגן זייער גלויבונג, דער גבור איז ממאס געלט און ביי זיי
 איז אלעס געווען געלט, האבן זיי געבעטן דעם בעל תפלה
 ער זאל זיי העלפן, דער בעל תפלה האט זיך געטראפן
 מיט'ן גבור.

דער ראש ישיבה שליט"א האט זיך געבעטן צו די
 תלמידים: קוקט אריין אין לשון פון רבי'ן, דער רבי האט
 געוואלט מען זאל דרוקן דעם ספר אין אידיש, ווייל דער
 רבי האט געזאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן ס; חיי מוהר"ן, סימן
 כה) אז לערנען דעם ספר 'ספורי מעשיות' איז א סגולה
 פאר פרויען וואס קענען גישט האבן קיין קינדער, אז זיי
 וועלן זיך מאכן א שיעור אין דעם ספר וועלן זיי געהאלפן
 ווערן מיט קינדער, אויך איז עס א סגולה אויפצואוועקן א
 מענטש צום אייבערשטן, דערפאר זאל מען עס דרוקן אין
 אידיש כדי יעדער זאל עס קענען פארשטיין.

און דער ראש ישיבה האט ממשיך געווען דעם לשון

שבת קודש פרשת מטות - מסעי, ראש חודש מנחם-אב, שנת
 תשפ"ג ב' לפרט קטן, איז דער ראש ישיבה שליט"א געווען אין שטעטל,
 קרית ברסלב - ליבערטי יע"א. אינדערפרי נאכ'ן דאווענען ביים קידושא
 רבא' האט דער ראש ישיבה שליט"א ממשיך געווען דעם שיעור אין
 ספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה יב, מבעל תפלה.

אין קורצן פון פריער

עס איז געווען א מדינה וואס די גאנצע מדינה האט זיך
 געפירט זייער שלעכט, אלעס איז ביי זיי געווען געוואנדן אין
 געלט, ווער עס האט געהאט געלט איז געווען חשוב, ווער
 עס האט גישט געהאט קיין געלט איז גישט געווען חשוב,
 ווער עס האט געהאט כף ופך געלט איז שוין געווארן ביי זיי
 א ראש הקהל, א שטערן, ביז זיי האבן שוין געהאט מזלות
 און גאטן, און דער וואס האט געהאט ווייניג געלט איז בכלל
 גישט געווען ביי זיי קיין מענטש נאר א חיה. ווען דער בעל
 תפלה האט פון דעם געהערט האט ער מורא דיג רחמנות
 געהאט אויף זיי, דער בעל תפלה איז אהין געגאנגען און
 פרוברט צו רעדן מיט זיי, אבער מען האט גישט געקענט
 רעדן מיט זיי, ווייל זיי זענען געווען אזוי איינגעווארצלט אין
 זייער גארישע שיטה אז זיי האבן זיך בכלל גישט צוגעהערט
 צו אים.

פלוצלינג איז אנגעקומען דער גבור צו דעם מדינה, דער
 גבור איז ארומגעגאנגען איינגעמען די וועלט, ער האט גישט
 געזוכט חרוב צו מאכן די וועלט, נאר זיין זאך איז געווען
 אויב געבט מען זיך אונטער לאזט ער אפ, אויב וויל מען זיך
 גישט אונטער געבן מאכט ער חרוב די גאנצע מדינה, עס
 איז גישט געווען מעגליך זיך צו קריגן מיט אים; מוהרא"ש
 זכותו יגן עלינו איז מסביר (ספר נהרי אפרסמו) אז דער גבור
 גייט ארויף אויף די מדת הגבורה פונעם אייבערשטן, ווען
 דער אייבערשטער שיקט שוועריקייטן פאר א מענטש איז
 דא איין עצה זיך איינבייגן דעם קאפ פאר'ן אייבערשטן.

בייג איין דיין קאפ

מיר לערנען אין די גמרא (במות קכא.) דער הייליגער רבי
 טרפון האט דערציילט, איך בין געפארן אויף א שייף און
 איך האב געזען ווי עס איז געקומען א שטורעם ווינט און א

פון רבי'ן אינגעוויינג.

דער ציילט דער הייליגער רבי ווייטער:

דערנאך האבן זיי זיך גימאכט סימנים צווישן זיך דער ממונה מיט דעם גבור.

און דער ממונה איז זיך אוועק גינגען פון דעם גבור און ער האט זיך אוימגעקערט אין דער מדינה אריין.

רבי נתן זכרונו לברכה לייגט דא צו א מורא'דיגע שטיקל:

(און דער ממונה פלעגט זיי בןודאי אויך זייער שטראפן אויף זייער שלעכטן וועג וואס זיי זענען אריין גיפאלן אין דעם געלט. נאר ער האט זיי ניט גיקאנט ארויס פירן דערפון. ווארין זיי זענען שוין דרינען זייער איינגעווארצילט גיווען. נאר פון דעסט וועגן פארט מחמת דער בעל תפלה און דער ממונה האבן שוין מיט זיי פיל גישמוסט זענען זיי שוין אביסל מבולבל גיווארן. און זיי פלעגן זאגן. אדרבא. נעמט אונז ארויס דערפון. האמטשע זיי האבן זיך נאך גיהלטיג שטארק אין זייער נארישער דעה. און האבן נאר ניט גיוואלט ארויס פון זייער נארישקייט. נאר זיי פלעגן שוין פארט זאגן אז מע האט זיי גישטראפט. אדרבא. אז סע איז יא אזוי. אז מיר זענען אין טעות. נא נעמט אונז ארויס פון אינגערע נארישקייט)

נעמט מיר ארויס

דאס איז מורא'דיגע התחזקות, ווייל אנהייב מעשה איז גישט געווען מיט וועם צו רעדן, די מענטשן פון דעם מדינה זענען געווען אזוי פארקראכן אין די נארישע שיטה פון געלט, אז זיי האבן גישט געוואלט ארויס גיין פון זייערע נארישקייטן, אבער אזוי ווי דער בעל תפלה האט אזויפיל גערעדט מיט זיי, האבן זיי שוין געבעטן דעם בעל תפלה: "אז עס איז יא אזוי אז מיר זענען אין א טעות, נעמט אונז ארויס פון אינגערע נארישקייטן", זעט מען פון דעם, אויב מען איז דבוק צו צדיקי אמת, מען האלט זיך ביים צדיק, מען האלט זיך ביים רבי'ן, אפילו מען איז איינגעווארצלט אין פארדרייטע שיטות, מען איז איינגעווארצלט אין פארדרייטע נאטורן, און אין די בריוון פון מוהרא"ש איז משמע נאכמער, אפילו א מענטש איז שוין אזוי פארדרייט אז ער האט זיך צוגעוואוינט צו א פארדרייטע לעבן, ער קען שוין גישט לעבן די נארמאלע לעבן רחמנא לצלן, פון דעסט וועגן אויב דרייט ער זיך ביים צדיק, וועט ער מיט די צייט אליינס אנהייבן שרייען: "נעמט מיר ארויס", "פאררעכט מיר, מאך מיר וועלן לעבן די נארמאלע לעבן".

כאטש בעטן דעם אייבערשטן

עס איז דא אמאל מען הערט א תורה פון א צדיק, מען הערט א תורה פון רבי'ן, און דער מענטש טראכט 'איך בין אזוי ווייט פון דעם, איך וויל זיין די פארקערטע, איך וויל אפילו נאכנישט בעטן דעם אייבערשטן דערויף, צום ביישפיל א מענטש האט א נסיון צו שניידן די פיאות, די בארד, און ער הערט א דרשה פון דאס גרויסקייט פון האבן פיאות, פון גיין מיט א בארד, דאס גרויסקייט פון האבן די הייליגע דיוקנא קדישא', אז די גאנצע שפע פון א מענטש

קומט בזכות די בארד און פיאות, אבער ער טראכט 'איך וויל בלייבן אזוי, איך בין יעצט איינגערעדט אז אן פיאות און בארד איז מען שוין, איך בין איינגערעדט אז נאכמאכן דעם גוי איז שוין', פארנואס זאלסטו גישט כאטש בעטן דעם אייבערשטן אויף דעם, קענסט דאך אנהייבן בעטן אויף דעם אפילו דו ווילסט עס נאכנישט, אזוי ווי די מענטשן פונעם מדינה וואס האבן באמת גישט געוואלט ארויס גיין פון זייערע נארישקייטן דאך האבן זיי געבעטן דעם ממונה ער זאל זיי העלפן ארויס גיין דערפון.

אז דו וועסט זיך דרייען ביים בעל תפלה, ביים צדיק, וועסטו אויך זוכה זיין על כל פנים צו בעטן: "אז עס איז יא אזוי אז מיר זענען אין א טעות, נעמט אונז ארויס פון אינגערע נארישקייטן".

האט דער ממונה זיך אנגירופין צו דער מדינה. איך וועל איך געבן איין עצה (אקעגין דעם גבור) ווארין איך ווייס דעם כח פון דעם גבור. פון וואנעט ער נעמט זיין גבורה. און האט זיי דערציילט די זאך פון דער שווערד הנ"ל וואס פון דארט נעמט דער גבור זיין גבורה. כן וועל איך מיט איך גיין צו דעם ארט פון דער שווערד הנ"ל. און דארך דעם וועט איר קענען באשטיין אקעגין דעם גבור. (ווארין איר וועט זיך אויך נעמען גבורה פון דארט) און די פונד פון דעם ממונה איז גיווען אז זיי וועלן שוין אהין קומען צו דעם ארט פון דעם שווערד. וועלן זיי זיך שוין ארויס פון זייער תאוה פון געלט. (ווארין דארך דעם וועג וואס סע איז צו דער שווערד. דארך דעם נעמט מען זיך ארויס פון דער תאוה פון געלט כנ"ל) האט די מדינה צו גינומען זיין עצה. און האבן ארויס גישקט די גרויסע לייט פון זיי וואס זיי זענען ביי זיי גיווען נאטין. אז זיי זאלן אין איינעם גיין מיט דעם ממונה צו דער שווערד הנ"ל. (און די נאטין דהיינו די עשירים זייערע וואס זיי זענען גינגען מיט דעם ממונה. זענען בןודאי גינגען אנטיטאן אין צירונג פון גאלד און זילבער. ווארין דאס איז זיך ביי זיי דער עיקר גיווען) זענען זיי אין איינעם גינגען. דער ממונה מיט די גרויסע לייט פון דער מדינה וואס זיי הייבן ביי זיי נאטין.

האט דער ממונה מודיע גיווען די זאך צו גבור. פאשר ער גייט מיט זיי זוכן דאס ארט פון דער שווערד. און זיין פונד איז. טאמער וועט ער זוכה זיין אין וועג צו גיפנען דעם מלך מיט די לייט. האט זיך דער גבור אנגירופין. איך וועל אויך גיין מיט דיר האט זיך דער גבור פארשטעלט. (כדי די לייט וואס זיי גייען מיט דעם ממונה זאלן ניט וויסן אז ער איז דאס דער גבור אליין) און איז אויך גינגען מיט דעם ממונה. האבן זיי זיך מיישב גיווען (דער ממונה מיט דעם גבור) זיי וועלן דאס מודיע זיין דעם בעל תפלה אויך. האבן זיי אים מודיע גיווען. האט זיך דער בעל תפלה אנגירופין. ער וויל אויך גיין מיט זיי. איז דער בעל תפלה צו זיי גינגען און דער בעל תפלה האט אנגוזאגט זיינע לייט. איידער ער איז אוועק גינגען. אז זיי זאלן דרויף מתפלל זיין אז השם יתברך זאל זיי מצליח זיין זייער וועג. אז זיי זאלן זוכה זיין צו גיפנען דעם מלך מיט די לייט. ווארין דער בעל תפלה פלעגט תמיד דרויף מתפלל צו זיין. אז סע זאלן זיך אפזוכן דער מלך מיט די לייט. און פלעגט תמיד הייסן זיינע לייט אז זיי זאלן אויך דרויף מתפלל זיין. און ער האט זיי גימאכט תפילות וואס זיי זאלן דרויף מתפלל זיין. און איצט ווי ער האט גיוואלט גיין צו דעם ממונה מיט דער גבור כדי זיי זאלן אין איינעם גיין זוכן דעם מלך מיט זיינע לייט. האט ער זיי נאך מער אנגוזאגט. אז זאלן דרויף מתפלל זיין תמיד. אז זיי זאלן זוכה זיין צו גיפנען זיי. איז דער בעל תפלה גיקומען צו דעם ממונה מיט דעם גבור אז בןודאי צווישן זיי גיווען א גרויסע שמחה. שמחות און כבדות כנ"ל. זענען די אלע דריי גינגען אין איינעם.

דהיינו דער ממונה און דער גבור און דער בעל תפלה. און די נאטין דהיינו די גרויסע לייט פון דער מדינה זענען מיט זיי גינאנגען.

ווער איז מיין רבי?...

איך בין אמאל אריין אין א געשעפט אין וויליאמסבורג, שטייט דארט דער בעל הבית, א חסיד'ישער איד מיט א ווייסע בארד, און הייבט מיר אן טשעפען און חוזק מאכן וועגן ברוסלב, בתוך הדברים זאגט ער מיר: "דו ווייסט ווער מיין רבי איז?" איך קוק אים אן, און ער נעמט ארויס פון טאש א הונדערטער און זאגט מיר: "בענדזשעמען פּרענקלין איז מיין רבי!" איך קען דאס נישט פארגעסן, רבונגו של עולם א איד זאל אזוי רעדן? אפילו פאר א ווערטל זאל א איד זאגן אויף געלט 'דאס איז מיין רבי?' דאס איז דיין גלויבונג?! - מיט דעם אלעם אפילו א מענטש וואס איז אזוי פארקראכן אז ער טראכט נאר פון געלט, און אז געלט קען אים העלפן, אויב דריידט ער זיך ביי צדיקים, ער הערט נאכאמאל און נאכאמאל אז עס איז נאר דא איין עצה, רעדן צום אייבערשטן, שמועסן מיטן אייבערשטן, אויסדערציילן דאס הארץ צום אייבערשטן - וועט ער ארויסקריכן פון זיינע נארישקייטן.

התבודדות פון דוד המלך

וואס איז גאנץ ספר תהלים? דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן סח) די גאנצע ספר תהלים איז די התבודדות פון דוד המלך; דוד המלך איז געווען אזא נרדף, אלע האבן אים געטשעפעט, אנגעהויבן ביי זיינע ברידער; די סנהדרין - האבן אים געוואלט פסל'ן פון זיין א איד; זיין שווער - שאול המלך; זיין ווייב - האט געשעפעט פון אים; גאכדעם זיינע אייגענע קינדער וכו'; וואס האט ער געטון, ער האט זיך דאך נישט געקענט מתבודד זיין צום אייבערשטן דורכן טאג, ער איז געווען א קעניג, ער איז געווען ארומגענומען מיט זיינע באדינער און סאלדאטן, זאגט דער רבי ווען ער איז געגאנגען שלאפן, ווען ער איז געליגן אין בעט, האט ער גערעדט צום אייבערשטן, אונטערן דעק האט ער געוויינט צום אייבערשטן, אזוי ווי עס שטייט (תהלים 138): "אשחה בכל לילה מטתי", איך שמועס מיטן אייבערשטן ביינאכט אין מיין בעט, "בדמעותי", מיט מיינע טרערן, "ערשי אמסה", ווערט מיין בעט נאס.

דערפאר האט דער ספר תהלים אזא הייליגקייט, גאנץ כלל ישראל זאגט תהלים און יעדער שפירט אז דאס איז ספעציעל געמאכט פאר אים, ווייל דאס זענען פערזענליכע בקשות וואס דוד המלך האט אויסגעגאסן זיין הארץ צום אייבערשטן בשעת ער האט זיך מתבודד געווען. אבער מיר דארפן דאס נאכמאכן, מען דארף אויך מוסיף זיין אייגענע תפלות צום אייבערשטן, מאכן התבודדות און רעדן צום אייבערשטן.

הערן דיבורים פון רבי'ן

מענטשן מיינען אז התבודדות איז עפעס "א ברוסלב'ע

זאך", וואס האסטו מורא עס צו פארזוכן? וואס האסטו מורא עס טועם צו זיין? דורכן רעדן צום אייבערשטן קען מען ארויס גיין פון אלע שלעכטס. אמת אז אין אנהייב איז דאס שווער צו טון, אזוי ווי דער רבי (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ס) טייטשט די משנה (תרומות פרק א, משנה ב): "חרש שדברו בו חכמים בכל מקום, שאינו לא שומע ולא מדבר", טייטשט דער רבי אזוי, פארוואס איז א מענטש א 'אינו מדבר', פארוואס רעדט נישט א מענטש צום אייבערשטן? אז א מענטש גלייבט אינעם אייבערשטן אז דער אייבערשטער איז דא, וואלט ער דאך געדארפט רעדן צום אייבערשטן פון צופרי ביז ביינאכט, זאגט דער רבי, ווייל ער איז א 'אינו שומע' - ער הערט נישט צו צום קול פונעם צדיק, דערפאר רעדט ער נישט צום אייבערשטן, אבער אז מען ווערט מקורב צום רבי'ן, מען לערנט די ספרים פון רבי'ן, ווערט מען א 'מדבר', מען הייבט אן רעדן צום אייבערשטן.

דערפאר דארף מען זען צו קומען אין בית המדרש הערן דיבורים פון רבי'ן, מען מוז הערן נאכאמאל און נאכאמאל התחזקות פון רבי'ן, אזוי גייען די עצות אריין אינעם מענטש אז דער מענטש זאל לעבן דערמיט.

א גט צוליב שטותים און הבלים

עס איז זייער וויכטיג זיך אויפפרישן און הערן שיעורים אויף אמונה און התבודדות; מיין מאמע תח"י דערציילט מיר, די וואך זענען געקומען צו מיין טאטע שליט"א א זעכציג יעריגע קאפל, זיי האבן שוין חתונה געמאכט זייערע קינדער, זיי ווילן זיך גט'ן, מיין מאמע פּרעגט מיר: "איך מעג אריין גיין? איך הער ארויס פון אפיס זייערע טענות, זיי טענה'נען זיך אויף שטותים און הבלים", די פרוי שרייט: "איך האב אנגעגרייט א סעודה, און איך בין ארויס פאר אפאר מינוט, ווען איך קום אריין זע איך ווי ער האלט שוין נאך די גאנצע סעודה", מיין מאמע זאגט מיר איך הער דארט אונטער אזעלכע שטותים און הבלים, מען דארף אים פשוט געבן א צי אין בארד אים אויסלערנען פשוט'ע זאכן; זי גרייט דיר אלעס אן, זי מאכט פאר דיר אלעס, געב איר דעם גוטן געפיל, ווארט אויף איר, גרוס איר 'גוט שבת', דער מענטש האט פשוט נישט די ביסל שכל אין לעבן, ער גייט זיך זיין וועג, ווערט א גט צוליב שטותים און הבלים, קיינער האט אים נישט געלערנט פשוט'ע אמונה, פשוט'ע שכל ווי אזוי זיך אומצוגיין מיט א ווייב.

די מדה פון גאווה איז איינגעווארצלט אין א מענטש, יעדער מענטש וויל זאכן זאלן זיין אזוי ווי ער פארשטייט, דערפאר איז נישט מעגליך צו האבן קיין שלום בית, ווייל איך וויל אזוי און זי וויל פארקערט, ווי אזוי זאלן צוויי באזונדערע מענטשן קענען לעבן אינאיינעם, אבער אז מען האט די עצה פון התבודדות, דער מענטש ווייסט אז דער אייבערשטער איז דא, און ער רעדט צום אייבערשטן: "רבונגו של עולם איך וויל זיין אן ערליכער איד, העלף מיר איך זאל אויסארבעטן מיינע מדות, עס זאל מיר גארנישט

אָנגיין", קען ער שוין איינבייגן זיין קאפ, זאל זיין אזוי ווי זי וויל.

זיי קריגן זיך פאר זיבן יאר...

עס איז דא א מוראדיגע מעשה, (דער ראש ישיבה האט געזאגט: קען זיין אז איך זאג שוין איבער די מעשה צופיל מאל, אבער פאר מיר איז עס נוגע, איך וויל עס נאכאמאל הערן), חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (חולין נט.) עס איז דא א פליג וואס הייסט "בקא" וואס לעבט אינגאנצן איין טאג, אנשטאט זיך צו פרייען מיטן פאר - קריגן זיי זיך און בלאזן איינער אויפן צווייטן, די נקבה זאגט פארן זכר, "איך האב געזען ווי דו האסט געביסן א מענטש וואס איז געשווימען אין ירדן און דו האסט מיר גישט גערופן איך זאל אויך האבן בלוט צו עסן, דערפאר גיי איך גישט רעדן מיט דיר פאר זיבן יאר", זיי לעבן קוים איין טאג און זיי קריגן זיך פאר זיבן יאר... קודם כל, אז דו זעסט ווי איך עס פאר וואס קומסטו גישט אליינס? אבער דאס איז געווען א שלום בית קעיי"ס, זי האט געהאט טענות: "פאר וואס רופסטו מיר גישט צו דיין פרישטאג?"

ווען מען לערנט די גמרא, אזא וואונדערליכע מעשה, גלייבט מען אז עס ליגט אין דעם סודות התורה, וועלכע סודות התורה ליגט אין דעם? א סוד פאר מיר! ווילאנג לעבט א מענטש? אויב מען איז זוכה - לעבט מען זיבעציג יאר, (די עלטערע באבעס זאגן אלץ ווען מען רעדט פון שטארבן: "קלאפ דיין מויל, משיח וועט קומען", עס איז טאקע אמת אז משיח וועט קומען, 'אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח', אבער אפילו ווען משיח וועט קומען וועט מען נאכאלץ דארבן אוועק גיין פון די וועלט, דער רבי האט אמאל געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן ערה): "העולם סוברים שכשיבוא משיח לא ימותו, לא כן הוא אפלו משיח בעצמו גם הוא ימות", די וועלט מיינט ווען משיח וועט קומען וועט מען גישט שטארבן, עס איז גישט ריכטיג, אפילו משיח אליינס וועט אויך שטארבן, און נאכדעם וועט זיין תחית המתים), מען לעבט אפ דא די פאר יאר, פאר וואס דארף מען זיך קריגן?

וואס איז זי דיר שולדיג?

אינגעלייט האבן טענות אויף זייער ווייבער, "איך קום אהיים שבת צופרי שפעט נאכ'ן דאווענען, און די סעודה איז נאכנישט גרייט, אלעס ליגט נאך פון געכטן אויפן טיש, די טישטוך און די פאפיטעס..." וואס איז זי דיר שולדיג? ווער האט דיר געהייסן גיין געכטן שלאפן פארן אפרוימען די טיש?

דער ראש ישיבה האט צוגעלייגט: איך האב אויך מורא פון דעם, אז איך זאל זיך גישט אויפערען שבת צופרי ווען איך וועל טרעפן אויפן טיש די שריים פון געכטן, איך ווייס גישט אויב איך וועל זיך יא קענען איינהאלטן. וואס טו איך? פרייטאג צונאכטס גלייך נאכ'ן בענטשן, נאך השם יברך את

עמו בשלום, געם איך אלע מיינע קינדער און מען רוימט צוזאם די גאנצע סעודה, מען לייגט שוין די טישטוך, די חלה און די מעסער אויפן טיש, אזוי קען איך מאכן די סעודה גלייך ווען איך קום אהיים שבת צופרי פון שול, און איך דארף זיך גישט רעגן; אויף וועמען ביסטו ברוגז? איינער איז דיר שולדיג? רויס עס אליינס צוזאם, עס וועט גארנישט געשען אויב דו וועסט אביסל אליינס צוזאמענעמען נאך די סעודה.

חסד אינדערהיים

מען מעג העלפן אינדערהיים, אפילו מען באקומט גישט דערפאר קיין פערמיט (רשות) צו קענען פארקן איבעראל... דער 'פערמיט' וועט מען באקומען אין הימל. דא אין שטעטל זענען ברוך השם דא אלע ערליי חסד ארגעניזאציעס, הצלה, שומרים, חברים, שמורה, מתעסקים, מען באקומט א פערמיט און טונקעלע פענסטער מיט לייטס און סיידינג'ס, און עס קומט זיך זיי, פאר מענטשן וואס טוען אזויפיל חסד, אבער וואס טוט זיך אינדערהיים? אז איך העלף אינדערהיים, איך בין א הצלה, שומרים, חברים, שמורה, מתעסקים אינדערהיים איז עס גישט אינטערעסאנט?

דא אויף די וועלט איז דאס גישט חשוב, אפילו ביי א לוי' רעדט מען נאר אז דער נפטר האט געהאט א מוראדיגע געפיל פאר אנדערע, ער האט געגעבן געלט פארן בית המדרש, פארן רב וכו' וכו', איך האב נאך קיינמאל גישט געהערט עס זאל קומען א גוטער בעל הספד און זאגן: "דא איז אוועק א מענטש פון די וועלט וואס איז געווען א שפל אינדערהיים, ער איז געווען א סבלן אינדערהיים, ער איז אהיים געקומען נאך א טאג ארבעט און ארויפגעשארט די ערמל און געהאלפן באדן די קינדער, געהאלפן צאמענעמען די הויז", אויף די וועלט רעדט מען גישט פון דעם, אבער אויבן אין הימל רעדט מען פון דעם, אין הימל איז אן ערליכער איד, אן עובד השם - איינער וואס העלפט אינדערהיים.

ביים רבין איז דאס געווען א סוד ה'סודות, עס זאל זיין שלום אין שטוב, אמאל איז געווען א מעשה אז דער רבי האט גישט געוואלט זיין ביים טיש מיט א איד וואס האט גישט געהאט שלום בית, דער רבי האט זיך אנגערופן: "ווי וואגט זיך צו קומען צו מיין טיש איינער וואס האט גישט קיין ריינע מחשבות?"! מוהרא"ש פלעגט דערציילן, אז דער אינגערמאן האט זיך אביסל צעאמפערט מיט זיין ווייב בעפאר ער איז געקומען צום רבין, און דער רבי האט שוין גישט געוואלט זיצן מיט אים ביי איין טיש; אזוי שטארק האט דער רבי מקפיד געווען מען זאל האבן שלום בית.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זיך דרייען געבן דעם בעל תפלה, וועלן מיר אויך איין טאג בעטן: "נעם אונז ארויס פון אונזערע נארישקייטן"; אז מיר וועלן פאלגן דעם רבין וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.